

Assemblea conjunta de delegats i delegades

La Farga de L'Hospitalet, 14 de setembre de 2010

Amics, amigues, companyes i companys, gràcies per ser ací.

La vostra presència ací és el vostre compromís amb la Vaga General. Mostra el compromís per fer arribar els motius de la convocatòria als centres de treball, d'explicar la necessitat de paraitzar el país, de la utilitat que el 29S aconseguim força necessària per canviar el rumb de les coses.

Intentaré en aquesta intervenció comentar quatre qüestions. En relació primer a les paraules que Petra Martínez va comentar en l'acte del passat dia 9 a Madrid, en segon lloc les que l'Iñaki Gabilondo va dir l'altre dia en una entrevista, en tercer lloc en relació a la campanya de desmobilització amb què se'ns vol combatre, en quart lloc en relació a les raons que ens acompanyen i en cinquè lloc a les alternatives que fa temps venim reclamant.

1.- L'altre dia, en l'acte de Madrid, es va dir que aquesta és una vaga en defensa pròpia. Una vaga en defensa dels nostres interessos i dels nostres drets, els que fa hem conquerit amb anys de lluites i sacrificis i que ara es volen liquidar. I malauradament, això cert.

El passat 12 de maig el govern va canviar el rumb de la gestió de la crisi i ha entrat en la lògica de buscar una sortida favorable als interessos d'aquells que fa temps que volen desmuntar l'Estat del Benestar, dels que volen desregular el mercat de treball, dels que volen privatitzar les pensions, dels que volen que triomfin els valors de l'individualisme. Una lògica contrària als interessos dels treballadors i treballadores.

Les mesures que s'estan aprovant, no estan justificades per la crisi econòmica. Són inútils per combatre les causes que ens van dur a on som i inútils per abordar la recuperació econòmica i la creació d'ocupació sobre bases més sòlides.

La crisi no justifica aquestes mesures. La crisi és l'excusa que utilitzen per tornar a posar sobre la taula els principis neoliberals que van trontollar quan el sistema financer va fer fallida i vam entrar en crisi.

Però cap de les mesures que es proposen comporta nous drets, millors condicions, noves garanties. Al contrari, totes estan en la lògica d'abaratir costos laborals i socials, desregular el funcionament dels mercats, perdre drets i afeblir l'estat social. La lògica d'augmentar els desequilibris i les

desigualtats, la lògica d'un repartiment més injust de la riquesa creada amb el nostre treball.

I aquesta lògica ens porta a perdre drets llargament conquerits, a perdre un marc de protecció social que garantia un marc mínim de cohesió social. I això no ho podem permetre. I per això la Vaga general és en defensa pròpia. Hem de defensar el que hem conquerit amb moltes lluites i és nostre. Perquè volen fer negoci amb els nostres drets ens hem de defensar.

2.- En segon lloc, us deia que volia fer esment a unes paraules d'Iñaki Gabilondo. Quan iniciava l'entrevista a Toxo i a Méndez, va alertar de l'existència d'un estat de linxament als sindicats. Ho deia de manera clara, per dur a terme les polítiques *neoon*, les de Thatcher, Reagan, Bush i companyia, i que sembla que alguns sectors de la socialdemocràcia, com ja vàrem veure en Tony Blair, ens volen vendre com una modernització de les velles teories neoliberals, cal eliminar els sindicats.

Perquè els sindicats són l'única garantia, l'únic dic de contenció a aquestes polítiques.

Perquè els sindicats, tot i les insuficiències organitzatives, tot i les possibles discrepàncies observables a l'hora d'entomar alguns conflictes, són les institucions que organitzem els treballadors en defensa dels seus interessos, les úniques organitzacions que poden combatre la resignació. Amb la mobilització i amb la proposta, amb la negociació i amb l'acord. Per això molestem a aquells que volen un futur de desregulacions laborals i socials, on l'individualisme sigui l'únic referent en la contractació laboral, on la lliure disponibilitat del treballador sigui la lògica d'una flexibilitat mal entesa. I on la provisió dels serveis essencials propis d'una societat avançada s'hagin d'adquirir en el mercat i no proveir-se de forma pública i igualitària, s'hagin de comprar segons la posició de riquesa relativa de cadascú, deixant el paper dels serveis públics a un nivell assistencial.

Sabem que molts dels drets laborals i socials que avui tenim no haguessin estat possibles sense l'existència de sindicats. I sabem també que sense sindicats forts i representatius, independents i de classe, arrelats a la realitat, presents en el centre de treball i en la societat, no serà possible mantenir aquests drets.

Per això ens volen afeblir, per això aquests dies augmentaran les crítiques a la nostra actuació i les difamacions. I per això més que mai hem de reforçar el treball, per demostrar la capacitat d'organitzar la resposta i d'oferir alternatives viables per sortir de la crisi a favor dels interessos que representem. El 29S hem de demostrar que podem canviar el rumb de les coses, que el govern haurà de rectificar les mesures que ja ha aprovat i renunciar a noves retallades de drets, com vénen insinuant en relació a les pensions.

3.- Sabem que els poders econòmics i polítics intentaran desmobilitzar al màxim tant la participació com la seva visualització. Però sabem que l'organització de la vaga és la nostra responsabilitat, el vostre compromís, i que la utilitat de la vaga és el seu èxit. Ara toca organitzar la vaga, el 29S hem de parar el país i hem d'omplir els carrers. Les vagues es fan però també es visualitzen. I això és important.

Aquests dies escoltarem mil intoxicacions perquè la vaga fracassi. Ho sabem d'altres vegades. Sabem que el 29 primer diran que no ha existit l'aturada i després, quan l'evidència sigui clara hauran de reconèixer la realitat.

Ara intenten alimentar la desmobilització insistint que la vaga és inútil, que la llei està aprovada i que no pensen fer marxa enrere perquè es perdria la credibilitat del govern a l'exterior o perquè les mesures són les úniques possibles. Però això també ho sabem.

Però tothom sap que totes les vagues generals que hem fet en aquest país han estat útils, han obligat a rectificar mesures ja aprovades i han aturat retallades anunciades. Que li preguntin a Felipe González o a José Maria Aznar les conseqüències de les vagues generals. La utilitat de la vaga depèn de nosaltres, de la capacitat d'evidenciar el rebuig social majoritari a aquestes mesures, per part dels treballadors i treballadores, però també pel suport social ampli que el conjunt de la ciutadania doni a les nostres posicions.

I un dels arguments que utilitzaran serà també dir que la vaga general pot obrir la porta perquè la dreta entri al poder. Però no ens deixem enganyar per cants de sirena. Els sindicats som independents dels poders econòmics i polítics. Els sindicats tenim interessos, els dels treballadors que agrupem, organitzem i representem. Els sindicats ni posem ni traiem governs, els sindicats condicionem les polítiques per fer avançar els interessos dels treballadors i treballadores. Qui canvia els governs és la percepció de compliment de les promeses electorals dels partits i avui les polítiques que s'estan duent a terme són contràries a aquests interessos. Aquestes mesures són responsabilitat del govern, certament, del govern del PSOE, però també sabem que han comptat amb la complicitat activa de CiU i PNB, sense els quals no haguessin tirat endavant, i amb les interferències del PP, que han ajudat a crear el clima polític per fer-les avançar. Nosaltres combatem aquestes polítiques i les volem canviar. La seva responsabilitat en democràcia és escoltar la veu de la majoria social que el 29 parará el país.

Per això aquesta convocatòria compta amb la més àmplia unitat d'acció sindical, CCOO i UGT i altres sindicats estem compromesos en la seva organització, perquè la unitat és un valor en si mateix que ens reforça i augmenta la utilitat de la mobilització. Però també aquests dies estem rebent amplis suports del món associatiu, d'organitzacions veïnals, de consumidors, d'onges per la cooperació, d'organitzacions socials, del món de la cultura, del món universitari, del treball autònom, dels professionals dels mitjans de comunicació, de les associacions progressistes de la justícia.

La vaga general i aquest suport social són la força que ha de fer canviar les coses després del 29S. La vaga general és útil si és general, si té suports, si es veu. Intentaran desprestigiar la utilitat, però l'experiència ens diu que la utilitat depèn de la força que mostrem el 29S, i aquesta depèn de les raons i les propostes que posem sobre la taula.

4.- I ens sobren les raons per comprometre tot el treball i dedicació d'ací al 29S. Els motius de la Vaga general estan a hores d'ara prou clars pels que estem ací. De ben segur que en Méndez i em Toxo les evidenciaran encara amb major claredat. Ens hi juguem molt, el model de societat on viure i treballar els propers anys, les proteccions socials amb què els nens i nenes d'avui es podran desenvolupar com a persones joves en el treball i en la jubilació.

Les mesures que s'estan duent a terme són inútils. No ajudaran a reactivar l'economia, no crearan ocupació, no milloraran la nostra posició competitiva. Els retalls pressupostaris, retallant sous, congelant pensions i disminuint despesa social i inversions públiques, només serviran per deprimir encara més la demanda interna, no dinamitzaran el consum públic ni privat, i, per tant no ajudaran a reactivar l'activitat de les empreses. I a més, la reforma laboral no crea ocupació, ja que aquesta depèn de l'economia, però tal com s'ha aprovat facilita la seva destrucció. Per tant estem davant d'un conjunt de mesures que són inútils per dur a terme una sortida de la crisi ràpida i sòlida.

Però les mesures a més d'inútils són injustes. Injustes perquè trenquen els equilibris socials i deixen els treballadors amb una major desprotecció davant l'augment del poder unilateral de l'empresari, que podrà determinar amb molta facilitat acomiadar quasi sense cost; podrà desvincular-se de l'aplicació del conveni, fent perdre així el valor de la negociació i l'acord com a forma de gestionar els conflictes; i poden crear bosses d'exclusió laboral de les persones difícilment ocupables que no disposaran d'uns serveis públics d'ocupació potents i de qualitat.

I, a més, al costat d'aquestes mesures ja aprovades tenim sobre la taula l'intent d'allargar l'edat de jubilació obligatòria als 67 anys, en un nou intent de posar en qüestió el sistema públic de pensions i actuar de nou sobre la despesa i despreocupar-se dels ingressos i això no ho podem permetre. De nou una fal·làcia, ja que tothom sap que el futur del sistema de pensions depèn de l'ocupació i la seva qualitat.

Ens sobren els motius per fer la vaga, els hem d'explicar perquè ens afecten a tots, a qui té feina i a qui no, a qui és fix i a qui és temporal, a l'home i a la dona, al jove o al gran.

5.- Però a més de sobrar-nos els motius per rebutjar mesures inútils i injustes tenim altres propostes útils i justes per sortir de la crisi consolidant i ampliant drets, posant les bases d'un model de creixent econòmic més sòlid i equilibrat, intervenint des dels poders públics en l'economia, amb regulacions i amb recursos que apostin per la competitivitat, la qualitat de l'ocupació i la

cohesió social. Ho hem dit i hem insistit, hi ha altres reformes urgents i necessàries, la financera, que controli les entitats que gestionen els nostres estalvis i que disposen de tot el suport dels recursos públics per garantir-ne la solvència, una reforma financera que garanteixi el crèdit a l'economia productiva i gravi l'especulativa; la reforma fiscal que garanteixi la suficiència dels ingressos públics augmentant la contribució de les grans fortunes i les rendes de capital i lluitant contra el frau fiscal; l'energètica, que augmenti la independència del subministrament i l'eficiència del consum i es comprometi amb una menor emissió de carboni; de les infraestructures, de coneixement, de recerca i innovació, de comunicació... reformes necessàries per canviar el patró de creixement, que ajudarien a crear ocupació, i millorarien la cohesió social.

Tenim motius per convocar i fer la vaga el 29S, tenim raons per plantejar altres alternatives i altres maneres de fer les coses. Ara hem d'augmentar els suports a la vaga, als centres de treball i a la societat. Amb el vostre compromís serà possible.

Salut i bon treball. Endavant cap a la vaga general.

Joan Carles Gallego
Secretari general de CCOO de Catalunya